

DYREKTYWA KOMISJI 2007/4/WE**z dnia 2 lutego 2007 r.****zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, załącznik II do dyrektywy 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 2,

W załączniku II do dyrektywy 96/73/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie najpóźniej do dnia 2 lutego 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie prześlą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

(1) Dyrektywa 96/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie nazewnictwa produktów włókienniczych ⁽²⁾ wymaga etykietowania ze wskazaniem składu włókien w wyrobach włókienniczych oraz wykonywania analiz mających na celu kontrolę zgodności tych wyrobów z oznaczeniami podanymi na etykiecie.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

(2) Dyrektywa 96/73/WE określa jednolite metody analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych.

2. Państwa członkowskie prześlą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

(3) Na podstawie najnowszych wyników prac technicznej grupy roboczej dyrektywa 96/74/WE została dostosowana do postępu technicznego poprzez dodanie włókna elastoolefiny do wykazu włókien ustanowionego w załącznikach I i II do tej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(4) Konieczne jest zatem ustalenie jednolitych metod badawczych dla elastoolefiny.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 96/73/WE.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2007 r.

(6) Środki określone niniejszą dyrektywą są zgodne z opinią Komitetu ds. Dyrektyw Odnoszących się do Nazw i Etykietowania Wyrobów Włókienniczych,

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 32 z 3.2.1997, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/2/WE (Dz.U. L 5 z 10.1.2006, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 32 z 3.2.1997, str. 38. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/3/WE (Dz.U. L 5 z 10.1.2006, str. 14).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do dyrektywy 96/73/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 1 do sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

a) w ppkt I.3 „Materiały i wyposażenie” wprowadza się pozycje w brzmieniu:

„I.3.2.4. Aceton

I.3.2.5. Kwas ortofosforowy

I.3.2.6. Mocznik

I.3.2.7. Wodorowęglan sodu.”;

b) podpunkt I.6 „Wstępna obróbka laboratoryjnej próbki analitycznej” otrzymuje brzmienie:

„W przypadku obecności substancji, której nie uwzględnia się w obliczeniach zawartości procentowej włókien (patrz: art. 12 ust. 3 dyrektywy 96/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie nazewnictwa produktów włókienniczych), substancję tę należy najpierw usunąć z zastosowaniem odpowiedniej metody, która nie ma wpływu na żaden ze składników włóknistych.

W tym celu substancje niewłókniste, dające się ekstrahować z zastosowaniem eteru naftowego i wody, usuwa się, umieszczając próbkę analityczną wysuszoną powietrzem w aparacie Soxhleta w lekkim eterze naftowym na jedną godzinę, przy minimalnej szybkości sześciu cykli na godzinę. Następnie próbkę pozostawia się na powietrzu w celu odparowania petrooleju, po czym ekstrahuje się za pomocą godzinnego moczenia w wodzie o temperaturze pokojowej, a następnie godzinnego moczenia w wodzie o temperaturze $65\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$, okresowo mieszając roztwór. Stosunek objętości próbki do wody wynosi 1:100. Nadmiar wody usuwa się z próbki przez wyciskanie, odsysanie lub odwirowanie, a następnie próbkę pozostawia się do wyschnięcia na powietrzu.

W przypadku elastoolefiny lub mieszanek włókien zawierających elastoolefinę i inne włókna (wełnę, sierść zwierzęcą, jedwab, bawełnę, len, konopie, jutę, manilę, ostnicę, kokos, żarnowiec, ramię, sisal, włókno miedziowe, modal, włókno białkowe, wiskozę, akryl, poliamid lub nylon, poliester, elastomultiester) wyżej opisana procedura musi być zmieniona, a mianowicie petroolej powinno się zastąpić acetonem.

W przypadku mieszanek włókien zawierających elastoolefinę i acetat w ramach wstępnej obróbki należy zastosować następującą procedurę. Próbkę należy ekstrahować przez 10 minut w temperaturze $80\text{ }^{\circ}\text{C}$ w roztworze zawierającym 25 g/l 50 % kwasu ortofosforowego i 50 g/l mocznika. Stosunek objętości próbki do wody wynosi 1:100. Próbkę wypłukać w wodzie, następnie osączyć i zanurzyć w 0,1 % roztworze wodorowęglanu sodu, po czym ostrożnie wypłukać w wodzie.

W przypadku gdy substancji niewłóknistych nie można oddzielić za pomocą eteru naftowego i wody, w celu ich usunięcia należy zastąpić opisaną wyżej metodę, w której wykorzystywana jest woda, inną odpowiednią metodą, która nie spowoduje istotnych zmian żadnego ze składników włóknistych. Niemniej jednak w przypadku niektórych naturalnych niebielonych włókien pochodzenia roślinnego (np. juta, kokos) należy zwrócić uwagę na fakt, że normalna wstępna obróbka z użyciem petrooleju i wody nie eliminuje wszystkich niewłóknistych substancji naturalnych; mimo to nie stosuje się dodatkowej obróbki wstępnej, chyba że próbka zawiera apretury nierozpuszczalne w petrooleju ani w wodzie.

W sprawozdaniu z przeprowadzonych badań należy szczegółowo opisać zastosowane metody obróbki wstępnej.”;

2) w rozdziale 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) metody szczególne – tabela podsumowująca otrzymuje brzmienie:

„2. METODY SZCZEGÓLNE – TABELA PODSUMOWUJĄCA

Metody	Zakres zastosowania		Odczynnik
	Składnik rozpuszczalny	Składnik nierozpuszczalny	
Nr 1	Acetat	Niektóre inne włókna	Aceton
Nr 2	Niektóre włókna białkowe	Niektóre inne włókna	Podchloryn
Nr 3	Wiskoza, włókna miedziowe lub niektóre rodzaje modalu	Bawełna lub elastoolefina	Kwas mrówkowy i chlorek cynku
Nr 4	Polyamid lub nylon	Niektóre inne włókna	Kwas mrówkowy 80 % m/m
Nr 5	Acetat	Triacetat lub elastoolefina	Alkohol benzyłowy
Nr 6	Triacetat lub polilaktyd	Niektóre inne włókna	Dwuchlorometan
Nr 7	Niektóre włókna celulozowe	Poliester, elastomultiester lub elastoolefina	Kwas siarkowy 75 % m/m
Nr 8	Włókna akrylowe, niektóre włókna modakrylowe lub niektóre włókna polichlorowinyłowe	Niektóre inne włókna	Dimetyloformamid
Nr 9	Niektóre włókna chlorowe	Niektóre inne włókna	Dwusiarczek węgla/acetonu 55,5/44,5 v/v
Nr 10	Acetat	Niektóre włókna chlorowe lub elastoolefina	Kwas octowy lodowaty
Nr 11	Jedwab	Wełna, sierść lub elastoolefina	Kwas siarkowy 75 % m/m
Nr 12	Juta	Niektóre włókna pochodzenia zwierzęcego	Oznaczanie zawartości azotu
Nr 13	Włókna polipropylenowe	Niektóre inne włókna	Ksylen
Nr 14	Niektóre inne włókna	Włókna chlorowe (na bazie homopolimeru chlorku winylu) lub elastoolefina	Stężony kwas siarkowy
Nr 15	Włókna chlorowe, niektóre modakryle, niektóre elastany, acetaty i triacetaty	Niektóre inne włókna	Cykloheksanon”;

b) podpunkt 1.2 metody nr 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), lnem (7), konopiami (8), jutą (9), manilą (10), ostnicą (11), kokosem (12), żarnowcem (13), ramią (14), sizalem (15), włóknem miedziowym (21), modalem (22), włóknem białkowym (23), wiskożą (25), akrylem (26), polyamidem lub nylonem (30), poliestrem (34), elastomultiestrem (45) i elastoolefiną (46).

Metody tej nie stosuje się pod żadnym pozorem do acetatu zdacetylowanego powierzchniowo.”;

c) podpunkt 1.2 metody nr 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. bawełną (5), włóknem miedziowym (21), wiskożą (25), włóknem akrylowym (26), włóknem chlorowym (27), polyamidem lub nylonem (30), poliestrem (34), polipropylenem (36), elastanem (42), włóknem szklanym (43), elastomultiestrem (45) i elastoolefiną (46).

Jeżeli występują różne włókna białkowe, w wyniku zastosowania tej metody można określić ich całkowitą ilość, ale nie można określić zawartości procentowej każdego z tych włókien oddzielnie.”;

d) podpunkt 1.2 metody nr 3 otrzymuje brzmienie:

„2. bawełną (5) i elastoolefiną (46).”;

- e) punkt 5 metody nr 3 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki obliczyć w sposób opisany w zasadach ogólnych. Za wartość »d« przyjmuje się 1,02 w przypadku bawełny, a 1,00 w przypadku elastoolefiny.”;

- f) podpunkt 1.2 metody nr 4 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), włóknem chlorowym (27), poliestrem (34), polipropylenem (36), włóknem szklanym (43), elastomultiestrem (45) i elastoolefiną (46).

Tak jak podano powyżej, metoda ta stosowana jest do mieszanek zawierających wełnę, lecz w przypadku gdy zawartość tej ostatniej przekracza 25 %, należy stosować metodę nr 2 (rozpuszczenie wełny w zasadowym roztworze podchlorynu sodu).”;

- g) punkt 1 metody nr 5 otrzymuje brzmienie:

„1. ZAKRES STOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

— acetatu (19)

z

— triacetatem (24) i elastoolefiną (46).”;

- h) w metodzie nr 6 wprowadza się następujące zmiany:

- i) podpunkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (34), włóknem szklanym (43), elastomultiestrem (45) i elastoolefiną (46).

Uwaga

Triacetaty, które uległy częściowej hydrolizie podczas obróbki końcowej, przestają być całkowicie rozpuszczalne w odczynniku. W takich przypadkach niniejsza metoda nie ma zastosowania.”;

- ii) punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki obliczyć w sposób opisany w zasadach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem poliestru, elastomultiestru i elastoolefiny, dla których wartość »d« wynosi 1,01.”;

- i) podpunkt 1.2 metody nr 7 otrzymuje brzmienie:

„2. poliestrem (34), elastomultiestrem (45) i elastoolefiną (46).”;

- j) podpunkt 1.2 metody nr 8 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (34), elastomultiestrem (45) i elastoolefiną (46).

Stosuje się ją również do akryli oraz niektórych modakryli wybarwionych barwnikami metalokompleksowymi, niewymagających chromowania po ich barwieniu.”;

k) podpunkt 1.2 metody nr 10 otrzymuje brzmienie:

„2. niektórymi włóknami chlorowymi (27), tj. włóknami polichloru winylu, dochlorowanymi lub nie, oraz elastoolefiną (46).”;

l) w metodzie nr 11 wprowadza się następujące zmiany:

i) podpunkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3) i elastoolefiną (46).”;

ii) punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki obliczyć w sposób opisany w zasadach ogólnych. Za wartość »d« przyjmuje się 0,985 w przypadku wełny, a 1,00 w przypadku elastoolefiny.”;

m) w metodzie nr 14 wprowadza się następujące zmiany:

i) podpunkt 1.1 otrzymuje brzmienie:

„1. włókien chlorowych (27) na bazie homopolimeru chloru winylu, dochlorowanego lub nie, elastoolefiny (46)

z”;

ii) punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. ZASADA

Składnik inny niż włókna chlorowe lub elastoolefina (tj. włókna określone w podpunkcie 1.2) znajdujący się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się w stężonym kwasie siarkowym (o gęstości względnej 1,84 w temperaturze 20 °C). Pozostałości włókna chlorowego lub elastoolefiny zbiera się, przemywa, suszy i waży; ich masę, po wprowadzeniu ewentualnych poprawek, wyraża się jako odsetek suchej masy w mieszance. Różnica stanowi zawartość procentową drugiego składnika.”.
